

Dossier de Premsa

Carla Tarruella Me llaman Soledad

Luis Marsans, La imatge apareguda

Xavier Valls, Sotto Voce

Del 19 de setembre al 15 de desembre de 2013

ESPAI
VoIART
BARCELONA

ESPAI
VoIART2
BARCELONA

FUNDACIÓ
VILA CASAS

Sota el títol "Me llaman Soledad", l'artista **Carla Tarruella** (Barcelona, 1966) inaugura la programació de tardor de l'espai Volart.

Comissariada per Glòria Bosch, la mostra, que es podrà visitar fins al 15 desembre, aplega 25 obres elaborades entre els anys 2008 i 2013, que evidencien l'evolució pictòrica del seu treball. Així mateix, i com és habitual en les exposicions celebrades a l'Espai Volart, la mostra compta amb una projecció en què l'artista ens obre el seu taller i ens revela part del seu procés creatiu. El dia 18 de setembre va tenir lloc la celebració del cicle Quiral Arte, que en aquesta ocasió comptarà amb la presència dels crítics d'art i historiadors de l'art Arnau Puig i Sílvia Muñoz d'Imbert; els gestors culturals Laura Temann, directora de la Galeria Senda i Bernardo Laniado, director Museu Picasso; i per últim els col·leccionistes Miquel Molins i Antoni Sagnier.

Si bé les obres produïdes durant els anys 2008 i 2009 -emplaçades a la planta soterrani de l'Espai Volart- són de caire figuratiu, ben aviat el seu llenguatge evoluciona cap a l'abstracció: "Quan algú té la necessitat d'imbuir-se d'art o d'utilitzar l'art com la vida que vol viure, finalment és perquè necessita expressar o necessita comunicar-se, o té una visió del món que no sempre és fàcil de comunicar en la vida quotidiana".

De formació autodidacta, Carla Tarruella va entrar en el món de l'art a l'edat de 29 anys, i d'aleshores ençà l'artista, que ha declarat sentir admiració per creadors tan existencialistes com Munch o Goya, ha investigat amb ferma constància les múltiples possibilitats dels materials. Amb una tècnica personal que treballa materials diversos com ara l'acetat - incorporat de manera progressiva al seu treball per tal d'obtenir tridimensionalitat-, les resines, els pigments, les temperes, els metacrilats o els teixits, l'obra de Tarruella travessa la superfície de l'obra a la recerca de l'origen primigeni; un viatge sense retorn en què l'artista cerca respostes als grans interrogants de l'ésser humà.

Obres en l'exposició

Cosquillitas en la espalda
(2 x 1,31m) x 1,62m
Pigments, acetat i resina
2013

Marea lluvia sobre un alma transitada
(2 x 1,31m) x 1,62m
Pigmento, acetat i resina
2013

Corazón despeinado
1,62m x 1,31m
Pigments, acetat i resina
2012

Luz que habita
1,31m x 1,41m
Tempera, acetat i resina
2012

Cruzando las aguas
1,62m x 1,31m
Pigments, acetat i resina
2012

Laberinto desordenado
1,31m x 1,62m
Tempera, acetat i resina
2013

Laberinto rojo
1,62m x 1,31m
Tempera i acetat en metacrilat
2009

Sol Naciente
1,31m x (2 x 1,62m)
Tempera, acetat i resina
2012

Monstruo con corazón

1,39m x 1,19m

Tempera , acetat en fusta

2009

Brisa de agua

1,62m x (3 x 1,31m)

Pigments, acetat i resina

2013

Encontrando estrellas

1,31m x 162m

Pigments, acetat i resina

2013

Marina blanca

1,31 m x 162 m

Pigments, acetat i resines

2013

Multitud solitaria

1,62m x (2x 1,31m)

Pigments, acetats i resines

2013

Retrats

Arrítmico

71cm x 51cm

Oli, teixit, acetat i fusta

2008

Después de gritar

71cm x 51cm

Oli, teixit, acetat i fusta

2008

Perro gris

51cm x 71cm

Oli, teixit, acetat i fusta

2008

Una tarde de mayo

71cm x 51cm

Oli, teixit, acetat i fusta

2008

Pasará

71cm x 51cm

Oli, teixit, acetat i fusta

2008

Pueblo

71cm x 51cm

Oli, teixit, acetat i fusta

2008

Desde arriba

71cm x 51cm

Oli, teixit, acetat i fusta

2008

Te olvidarás de mi

45cm x 62cm

Tempera i oli sobre paper

2008

Tu mantilla de visión

61cm x 51cm

Oli, acetat i paper

2009

Tuertos

52cm x (2 x 68,5cm)

Oli, teixit, acetat i fusta

2008

Camino a casa

52cm x 68,5cm

Oli, teixit, acetat i fusta

2008

Dades biogràfiques

Nascuda en el si d'una família nombrosa i de tarannà emprenedor, Carla Tarruella (Barcelona, 1966) ha crescut envoltada de forts referents, tant artístics com literaris, i que han alimentant el seu món interior al llarg dels anys.

Seguint el seu esperit autodidacta i fortament creatiu, aterrà en el món de l'experimentació pictòrica amb 29 anys quan, després de tenir el seus fills, li regalaren una caixa de pintures. Des d'aleshores els pigments s'han convertit en la seva arma, la veu de les seves emocions, el mitjà ideal per comunicar-se envers el món i amb el qual ha trobat l'equilibri necessari que aplica tant en la seva vida artística com en l'empresarial i gastronòmica representada en dos restaurants, Acontraluz i Cornelia&Co., que condueix amb gran èxit a la ciutat comtal.

Les seves obres s'han pogut veure en exposicions individuals en galeries com Miquel Alzueta i N2 a Barcelona i Rayuela a Madrid, així com en nombroses exposicions col·lectives i en fires de caràcter internacional.

I la planta baixa de l'Espai Volart presenta, entre el 19 de setembre i el 15 de desembre, l'exposició de **Luis Marsans**, "La imatge apareguda".

Comissariada per David Mur, la mostra aplega una selecció de 52 obres entre esbossos, dibuixos i pintures que, elaborades entre la dècada dels 70 i 80, permeten analitzar la relació de l'artista vers l'abstracció. Quan Luis Marsans (Barcelona, 1930) afirma que tota pintura és abstracta, ho fa des de la posició de qui ha experimentat les múltiples possibilitats del fet creatiu, al marge de tot condicionament teòric. Des de la investigació i la reflexió, l'artista és capaç de percebre, no tan sols els objectes, sinó l'acció que aquests produeixen en els altres.

Si bé la Barcelona de la dècada dels 70 fou un període d'intensa efervescència cultural, on convergiren autors nacionals i internacionals de diferents disciplines com ara Tàpies, Foix, Brossa, Rodoreda, Gil de Biedma, Garcia Márquez o Vargas Llosa, entre molts d'altres, Luis Marsans decideix iniciar un camí en solitari al marge de les tendències del moment. A poc a poc, Marsans s'erigeix com a pintor de culte i desenvolupa una pintura refinada i subtil que el feia impossible de catalogar o etiquetar, fet imprescindible a l'hora de formar part de l'engranatge galerístic de la ciutat.

Tanmateix, és interessant conèixer la formació d'aquest pintor que durant les estances d'estiu a Cadaquès conegué Salvador Dalí, Marcel Duchamp, Max Ernst, Man Ray o John Cage.

Potser la paradoxa de tot plegat és que malgrat ser un artista proper a la modernitat, desenvolupà un treball que culminaria en un art d'essència clàssica, una pintura que feia el possible per saber alguna cosa més entorn del pas del temps.

I fou precisament aquesta recerca la que l'aproparia a una de les obres cabdals de la literatura, *A la recerca del temps perdut* de Marcel Proust.

A partir d'aquell moment el seu treball començaria a gaudir del reconeixement de la crítica internacional. Poc després, a mitjan dècada dels 90, torna a la seva ciutat natal on, ara sí, se situa entre els autors de la seva generació.

Obres en l'exposició

Sense títol

Pintura sobre paper
8.5 x 14 cm

Le lac

Pintura sobre paper
25 x 23 cm

Flores en el campo

Pintura sobre paper
12 x 16 cm

Sense títol

Pintura sobre paper
27 x 33 cm

Sense títol

Pintura sobre paper
12.5 x 20.5 cm

Sense títol

Pintura sobre cartró
27 x 46 cm

Reflejos

Pintura sobre paper
20 x 21.5 cm

Sense títol

Pintura sobre paper
19 x 28 cm

Pintura

Pintura sobre cartó
38.5 x 39.5 cm

Bodegón

Oli sobre fusta
30 x 26 cm

Las amapolas, 1985

Pintura sobre paper
16 x 26 cm

Incunables, 1976

Pintura sobre cartró
26.5 x 33 cm

La playa de San Pedro Pescador

Pintura sobre cartró
27 x 46 cm

Ruina de guerra

Pintura sobre cartró

33 x 35.5 cm

Sense títol

Pintura sobre cartró

18 x 26.5 cm

El último muro, 1976

Pintura sobre cartró

33 x 29 cm

Amanecer

Pintura sobre cartró

22.5 x 44 cm

Sense títol

Pintura sobre paper

12 x 20 cm

Livres, 1983

Pintura sobre cartró

21 x 32.5 cm

Sense títol

Pintura sobre paper

14.5 x 21 cm

La casa desaparecida

Pintura sobre cartró

35 x 33 cm

Castillo de naipes

Pintura sobre cartró

63 x 47 cm

Suite anonyme

Pintura sobre paper

37 x 30 cm

Sense títol

Pintura sobre paper

15 x 21.5 cm

Fragmento

Grafit sobre cartolina

33 x 25.5 cm

Acorde, 1975

Tinta sobre paper

34 x 30 cm

Collage

Pintura sobre paper

41 x 43 cm

El paquete

Pintura sobre paper
16.8 x 23.7 cm

Tres pàgines, 1977

Grafit i pintura sobre paper
31 x 61 cm

Tres colors, 1970

Tinta sobre paper
52 x 30 cm

Plano, 1976

Grafit i pintura sobre paper
37.7 x 32.5 cm

Sense títol, 1977

Pintura sobre paper
57 x 42.5 cm

Esquema, 1970

Tinta sobre paper
40 x 31 cm

Luces y sombras, 1988

Pintura sobre paper
11 x 21 cm

Armario

Grafit i pintura sobre cartró
29 x 33 cm

En construcción

Pintura sobre cartró
43 x 45 cm

Sense títol

Pintura sobre paper
37 x 30 cm

Sense títol

Pintura sobre cartolina
21.5 x 32 cm

El paraíso perdido, 1978

Pintura sobre cartró
28 x 40 cm

Amanecer

Pintura sobre cartró
22 x 43.5 cm

Sense títol

Pintura sobre paper
19 x 28.5 cm

L'avenir

Pintura sobre cartró
34 x 33 cm

Venezia

Pintura sobre cartró
42 x 37 cm

Libros

Pintura sobre cartró
37.5 x 43 cm

Sur la table, 1988

Pintura sobre cartró
33 x 32 cm

Sonata

Pintura sobre paper
29.5 x 34 cm

Cruz, 1977

Pintura sobre paper
38 x 29 cm

Piano

Pintura sobre cartró
44.5 x 43 cm

Sonata para piano

Pintura sobre cartró
23 x 32 cm

Flores y música

Pintura sobre cartró
22 x 19.5 cm

Escritura de ciego, 1977

Pintura sobre paper
28 x 35 cm

Estudio, 1984

Grafit sobre paper
13.5 x 22.5 cm

Estudio, 1982

Pintura sobre fusta
14.5 x 11.5 cm

Clavel rojo

Pintura sobre cartolina
20 x 19.5 cm

Para piano, 1970

Pintura sobre paper
26 x 24.5 cm

Dades biogràfiques

Neix el 31 de desembre de 1930 a Barcelona.

1936-40. Durant els anys de Guerra Civil Espanyola viu a París amb la seva família. Torna a Barcelona el 1940.

1947. Viatja als Estats Units i Mèxic. A Nova York, fa una gran amistat amb Ismael Smith, que li presenta alguns dels pintors més importants de l'art contemporani, entre els quals Salvador Dalí, amb qui conservarà la relació fins al final dels seus dies.

1948. De tornada a Barcelona, decideix dedicar-se a la pintura. Estudia al taller de Ramon Rogent. Allà troba Joan Ponç, que l'introdueix en els primers treballs dels artistes integrats en el grup Dau al Set.

Marsans descobreix també la Bauhaus i les obres de Màlevitx.

1949. Se'n va a Ais de Provença per a trobar Walter Gropius.

La intervenció de l'atzar, sempre molt present en la seva vida, fa que visiti una exposició important de Cézanne que determinarà un canvi d'orientació en el seu treball.

1950-52. Es confirma en Marsans l'ensenyament de Ramon Rogent: el gust per un tipus determinat de pintura, clara i precisa. A principis de 1950, abandona l'estudi de Rogent i persegueix en solitari les recerques tècniques i estètiques.

1955-60. Il·lustracions per a un text d'Edgar Allan Poe. Treballa amb Josep Antoni Coderch.

La trobada amb Marcel Duchamp a Cadaqués l'enriqueix amb un nou llenguatge plàstic.

1960-65. Durant aquest període integra a la seva pintura figuració i abstracció. La "Suite Pacioli" és el reflex d'aquestes experiències (experiments). Aquestes obres de petit format posen en evidència el seu interès per les matemàtiques. Troba el pintor Ramon Gaya.

1966-1972. Després d'aquest període d'experimentació i d'investigacions pictòriques, afronta un tema concret de caràcter literari, A la recerca del temps perdut de Marcel Proust.

Paral·lelament, treballa la figura humana i comença els dibuixos de flors. El 1972, Marsans presenta per primera vegada la seva obra al públic, a la galeria Trece de Barcelona.

1973-1980. Abandonament de l'abstracció i tornada a la figuració. Comença a pintar paisatges i edita la *Suite anónime* el 1978. El 1980 es posa en contacte amb la galeria Jacob de París amb vista a l'edició dels gravats de Proust. La galeria Jacob exposa aleshores les seves "Pintures i dibuixos". A partir d'aquesta data exposarà regularment a la galeria Claude Bernard de París.

1981-89. Marsans aborda nous temes figuratius, sempre amb la intenció secreta de treballar la verdadera relació entre les coses.

Així naixeran i lentament es desenvoluparan els temes de la música, els bodegons i els llibres.

El 1982 exposa al museu Balzac de París les il·lustracions de Proust.

1985. Exposició al Museu Hirshhorn i Jardí d'Escultures, Washington.

1986. Galeria Claude Bernard, Nova York.

1989. Centre d'Exposicions i Congressos, Saragossa.

1990-94. Venècia serà el tema d'una nova sèrie, instal·lant-s'hi durant tres mesos.

1995-99. Marsans treballa en la simplificació conceptual de la pintura i els esbossos de la figura humana.

1995. Exposició retrospectiva "Del concepte a la representació", organitzada per l'Ajuntament de Barcelona al Palau de la Virreina.

1997. Galeria Leandro Navarro, Madrid. Galeria Artur Ramon, Barcelona.

1999. Galeria Claude Bernard, París.

2002. Exposició individual a la galeria Leandro Navarro, Madrid.

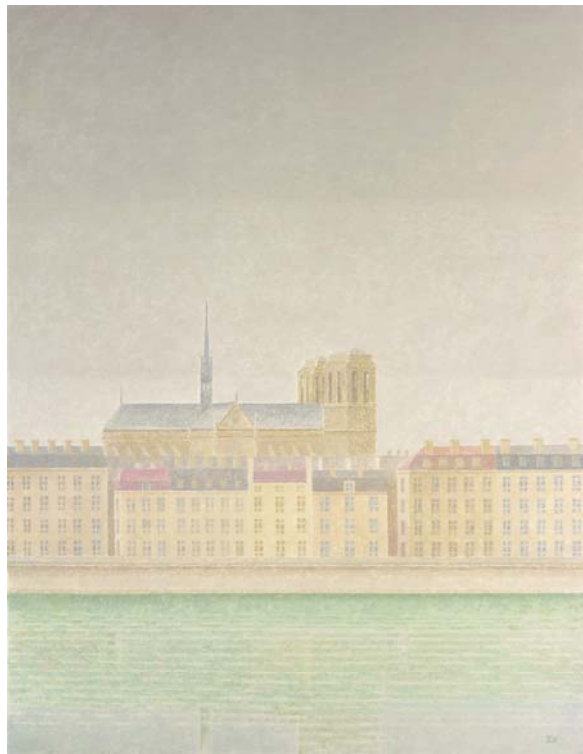
2003. Exposició individual a la Fundació Rodríguez-Acosta, Granada.

2005-2006. Exposició individual a la galeria Artur Ramon, Barcelona.

2007-2008. Exposició individual a la galeria Leandro Navarro, Madrid.

La planta soterrani de l'Espai Volart 2 acull l'exposició de **Xavier Valls**, "**Sotto voce**". Comissariada per Glòria Bosch, la mostra aplega 25 obres entre olis, aquarel·les i dibuixos, que no pretenen establir un recorregut cronològic sinó evidenciar l'essència atemporal de la seva pintura, perquè com comenta Glòria Bosch en el text del catàleg que acompanya la present exposició i parafrasejant Baudelaire -a qui Valls recorria amb freqüència -, no hi ha modernitat sense els elements que perduren.

Les obres seleccionades per a l'exposició són fruit de la producció que Valls ha portat a terme en el seu taller de París, "Veig lliscar l'aigua del Sena des de la meva finestra i amb les variants del cel canvia el seu color. Segons el núvol o el platejat d'un raig que trenca el gris de la boira. Els dubtes, els meus dubtes són també una mica meteorològics perquè són naturals", i d'Horta – on va néixer- i on realitzava els dibuixos i les aquarel·les als mesos d'estiu.

Des d'ambdues ciutats, Valls va centrar la seva mirada en retratar tot allò que formava part de la seva quotidianitat -familiars, amics, objectes del seu entorn-, però ho va fer amb la determinació de concedir-los tota la profunditat i respecte de què foren mereixedors: "És difícil, molt difícil per un pintor, saber per què pinta com pinta...., sobretot en el meu cas, ja que em deixo portar per l'emoció molt abans que per l'anàlisi". De fet, és aquesta emoció la que condueix l'artista a elaborar una atmosfera de textures que ens transporten a una altra realitat; la subtileza i la delicadesa de la pinzellada, tamisada pel puntillisme de Seurat, atorga al seu treball una aura de silenci que ens posiciona en el llindar que separa realitat i ficció.

Obres en l'exposició

Interior del taller amb unes anèmones, 1963

Oli sobre tela

116 x 89 cm

Col·lecció Giovanna Valls Galfetti

Nôtre Dame, 2004

Oli sobre tela

116 x 89 cm

Col·lecció Luisa Galfetti

La porte vitrée, 1992

Oli sobre tela

27 x 22 cm

Col·lecció particular

La porte vitrée, 1992

Oli sobre tela

27 x 22 cm

Col·lecció particular

Venècia, 2005

Oli sobre tela

27 x 22 cm

Col·lecció Luisa Galfetti

La tassa blanca, 1973

Oli sobre tela

27 x 22 cm

Col·lecció particula

Val Blenio (Tizino), 1997

Oli sobre tela

55 x 46 cm

Col·lecció particular

La finestra del taller, 2005

Oli sobre tela

73 x 60 cm

Col·lecció Luisa Galfetti

Nu de Giovanna, 1974

Oli sobre tela

92 x 65 cm

Col·lecció Giovanna Valls Galfetti

Vanitas (premonició), 1995

Oli sobre tela

73 x 60 cm

Col·lecció particular

Luisa recolzada, 1978

Dibuix a la mina de plom

65 x 50 cm

Col·lecció Luisa Galfett

Llac Neuchâtel, 1960

Oli sobre tela

80 x 100 cm

Col·lecció particular

Els nens (díptic), 1970

Oli sobre tela

116 x 178 cm

Col·lecció particular

Retrat de Manuel, 1976

Oli sobre tela, 1976

Col·lecció Manuel Valls

La cadira, 1972

Oli sobre tela

116 x 89 cm

Col·lecció particular

Codony i pot de pinzells, 1995

Aquarel·la sobre paper

65 x 50 cm

Col·lecció particular

Figues de moro, 1995

Aquarel·la sobre paper

65 x 50 cm

Col·lecció particular

Canelobre i albercoc, 1995

Aquarel·la sobre paper

65 x 50 cm

Col·lecció particular

Peres, 1995

Aquarel·la sobre paper

65 x 50 cm

Col·lecció particula

Estudi per a un quadre, 1977

Dibuix a la mina de plom

65 x 50 cm

Col·lecció particular

Muntanya i xiprers, 1993

Dibuix a la mina de plom

50 x 65 cm

Col·lecció particular

La porta del jardí, 1978

Dibuix a la mina de plom

65 x 50 cm

Col·lecció particular

Tauleta davant la finestra, 1979

Dibuix a la mina de plom

65 x 50 cm

Col·lecció particula

Les tres magranes, 2006

Oli sobre tela

27 x 35 cm

Col·lecció particular

Pandora, 1968

Oli sobre tela

116 x 89 cm

Col·lecció Rosa Mª Martí de Sardà

Dades biogràfiques

Xavier Valls neix l'any 1923 al barri barceloní d'Horta. Sisè fill d'una família lliberal, es va interessar ràpidament per l'art matriculant-se el 1937 a l'Escola Massana, lloc on coincidí amb el seu primer professor de dibuix, el suís Charles Collet, personatge que, conjuntament amb la seva dona Ninot Collet, va introduir al jove Valls als cercles intel·lectuals i creatius de la ciutat, i amb Jaume Busquets, qui li ensenyà la tècnica del fresc i la vidrieria. El 1941 comença a treballar com a dibuixant pel dissenyador de joies noucentistes Ramón Sunyer, esdevé membre del Foment d'Arts Decoratives i, amb la intenció d'ampliar la seva formació en dibuix, inicia classes al Cercle Artístic de Sant Lluc.

El 1946 comença a freqüentar l' Institut Francès de Barcelona, institució que es converteix, tant per a ell com per a molts dels seus coetanis, en un reducte on poder ampliar fronteres culturals i dur a terme les seves inquietuds artístiques. És així com creà juntament amb Suzanne Alemany, Bernard Sanjuan, Alfred Figueras i el propi Collet, el Cercle Maillol, destinat a crear mostres i activitats relacionades amb l'art contemporani en el propi Institut. I entre conferències i trobades artístiques tant a l' Institut Francès com a l'estudi d'Horta, Valls coneix a Luis Marsans, amiatat que conservarà al llarg de tota la seva vida.

També serà aquesta institució, la que el 1949 li concedirà una beca per anar a estudiar a París, ciutat que es convertirà en la seva futura llar. Durant la dècada dels 50 viu l'ambient del Boulevard Saint Germain que li proporcionarà l'oportunitat de coincidir amb artistes, escriptors i filòsofs internacionals – molts d'ells catalans- que es reunien als cafès, els quals, a banda de ser la matèria prima ideal per a la germinació i intercanvi d'idees, també encoratjaren a Valls – sobretot Alberto Giacometti, Luís Fernández i Balthus – a que segueixi en la recerca del seu propi estil pictòric, estil que a partir dels anys 60 començarà a definir-se fins arribar a la seva etapa de maduresa total i esplendor en la dècada dels 70.

L'any 1958 es casa amb Luisa Galfetti, figura clau en la seva vida i la seva obra, amb la que tindrà dos fills, Manuel i Giovanna, els quals es convertiran en models habituals de les seves pintures i dibuixos. Tres anys després de casar-se, i gràcies a la intervenció de Henri Kahnweiler, coneix a Henriette Gomès qui es convertirà en la seva marchand i s'ocuparà de la seva obra. També són molt importants en la trajectòria de Valls, les amistats, d'entre les quals se'n destaquen el matrimoni Collet, Albert Ràfols-Casamada, Maria Girona, Paco Todó, Julián Gallego, Antonio Bonet Correa, Miguel Fernández-Braso, Magali i Pierrette Gargallo, Téo Léger, Júlio Cortázar, Jaime del Valle Inclán, Vladimir Jankélévitch, Alejo Carpentier i José Bergamín.

El ritme expositiu de Xavier Valls va ser continu al llarg de tota la seva carrera, tant en mostres personals com en col·lectives, i aquesta participació així com la recerca constant d'un nou llenguatge pictòric, va ser reconeguda tant per part del Govern Francès, que el nomenà Comandant de les Arts i les Lletres pel Ministeri de Cultura i Comunicació, com pel Govern Espanyol, la Generalitat de Catalunya i la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi, dels quals obtingué la Medalla d'Or al Mèrit en les Belles Arts, el Premi Nacional d'Arts Plàstiques i la Creu de Sant Jordi. Però potser un dels reconeixements més representatius de la seva vida fou la mostra retrospectiva que va organitzar el Museu d'Art Modern de Barcelona l'any 1985. Feia vint-i-sis anys que l'obra de Valls no s'exposava a la ciutat comtal.

El 16 de setembre de 2006 Xavier Valls morí allà on va néixer, al barri d'Horta, però la seva mort no significà una aturada en la divulgació del seu llenguatge ja que la seva obra ha participat en nombroses exposicions arreu tot tornant aquest any 2013 a Barcelona, com ja succeí l'any '85, amb una mostra monogràfica a l'Espai Volart que sota el títol de *Sotto Voce* ret homenatge a la seva trajectòria.

ESPAI
VolART
BARCELONA

ESPAI
VolART2
BARCELONA

CAN
FRAMIS
BARCELONA

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

FUNDACIÓ VILA CASAS

Oficines

Carrer Ausiàs Marc, 20, pral.

08010 Barcelona

Tel. 93 481 79 80

fundacio@fundaciovilacasas.com

www.fundaciovilacasas.com

Espai Volart / Volart 2

Carrer Ausiàs Marc, 22

08010 Barcelona

Tel. 93 481 79 85

espaivolart@fundaciovilacasas.com

Can Framis

Carrer Roc Boronat, 116-126

08018 Barcelona

Tel. 93 320 87 36

canframis@fundaciovilacasas.com

Can Mario

Plaça Can Mario, 7

17200 Palafrugell (Girona)

Tel. 972 306 246

canmario@fundaciovilacasas.com

Palau Solterra

Carrer de l'Església, 10

17257 Torroella de Montgrí (Girona)

Tel. 972 761 976

palausolterra@fundaciovilacasas.com